

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie R. M. skazanego z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k.
w zb. z art. 262 § 1 k.k. w zb. z art. 262 § 2 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 lutego 2024 r.
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 13 marca 2023 r., sygn. II AKa 329/21,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie
z dnia 27 września 2021 r., sygn. III K 326/20,
na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego wystąpił z wnioskiem o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie dnia 13 marca 2023 r., sygn. II AKa 329/21 utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 27 września 2021 r., sygn. III K 326/20. We wniosku nie przedstawiona argumentacji wskazującej na jego zasadność.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wstrzymanie przez Sąd Najwyższy wykonania zaskarżonego kasacją wyroku jest odstępstwem od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (art. 9 § 2 k.k.w.). Zastosowanie tej instytucji może nastąpić wyjątkowo. Kontrola kasacyjna dotyczy bowiem prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem prawidłowości ustaleń i trafności rozstrzygnięć w nim zawartych.

Szczególne uprawnienie Sądu Najwyższego wynikające z art. 532 k.p.k. wymaga potwierdzenia, że w sprawie zaistniały szczególne, nadzwyczajne względy nakazujące pozbawienie w tym trybie prawomocnego wyroku atrybutu wykonalności. Powodem ku temu może być zasadność argumentacji przedstawionej na poparcie zarzutów kasacji, stwarzająca wysokie prawdopodobieństwo wydania orzeczenia kasatoryjnego. Okoliczność ta musi być dostrzegalna już „na pierwszy rzut oka”, skoro procedowanie na podstawie art. 532 k.p.k. następuje przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji. Gdy trafność zarzutów podniesionych w kasacji nie jest – na tym etapie – oczywista, samo zwrócenie się z wnioskiem o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie uzasadnia odstąpienia od wspomnianej na wstępie zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (zob. post. SN z 9.02.2023 r., V KK 681/21).

Nie przesądzając oczywiście ostatecznego rezultatu wniesionej w tej sprawie kasacji, który to środek zaskarżenia będzie stanowił przedmiot rozpoznania na rozprawie, stwierdzić należało, że podniesione tam zarzuty rażącego naruszenia prawa materialnego kwestionujące możliwość przyjęcia oceny zachowania skazanego w płaszczyźnie art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i naruszenia prawa procesowego mające podnoszące naruszenie przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie zasad rzetelnej kontroli odwoławczej w zakresie zarzutów apelacyjnych wskazujących na niezasadność ustaleń faktyczno – prawnych poczynionych przez sąd pierwszej instancji, nie pozwalają – na obecnym etapie postępowania – na wysnucie kategorycznych wniosków odnośnie do ich zasadności. Materiały postępowania instancyjnego oraz ich ocena wyrażona przez orzekające w sprawie sądy zestawione z argumentacją przedstawioną na poparcie zarzutów kasacji, uniemożliwiają ukształtowanie jednoznacznego przekonania o nietrafności zaskarżonego wyroku przed przeprowadzeniem rozprawy kasacyjnej, co – w

świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego – jest warunkiem zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k.

Nie można pominąć również tego, że prokurator wniósł o oddalenie tej kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy nie stwierdził też, na takie okoliczności nie wskazywał zresztą obrońca, aby w sprawie zaistniały doniosłe okoliczności, które mogłyby spowodować nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania, a przez to przemawiać za wstrzymaniem wykonania wyroku.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie

[J.J.]

[a!]